

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

בפני כב' השופט אסף זגורי

1.א.ש.

2.ש.ס. (קטינה)

3.ע.ס. (קטין)

4.ש.ס. (קטינה)

ע"י ב"כ אליאס אבו-עטא

המבקשים:

נגד

מ.ס.

ע"י ב"כ עוה"ד ויסאם דעאס

המשיב:

פסק דין

- האם בבקשת צו הגנה בטענה של אלימות כלפי ילדם הקטין המשותף של הצדדים (בידי ההורה הלא משמורן), בהיעדר ראיות ישירות, ניתן להסתפק במידת הוכחה של מאזן הסתברויות?
  - האם מקום שבית המשפט חש צורך בראיות "משכנעות יותר" או במידת הוכחה של מעל למאזן הסתברויות, ראוי כי יעשה שימוש בבדיקת הפוליגרף?
  - מהי מידת המעורבות והפיקוח של בית המשפט על בודק הפוליגרף, מקום בו הצדדים מסכימים מראש, כי תוצאה הבדיקה תחייב אותם ותהווה ראיה בהליך?
  - כיצד יבוצע פיקוח ביחס לעבודת המומחה, מקום שישנה סתירה בין ממצאי הבדיקה לדו"ח הסופי.
- אלו השאלות המהותיות והעקרוניות שעמדו לפניי בהליך זה.
- הרקע לבקשה:**
1. בני הזוג ס. נוהגים לפקוד את ספסלי בית משפט זה אחת למספר שבועות בשנה האחרונה בשל הסכסוך המר שפקד את יחסיהם.
  2. הצדדים התגרשו זו מזה ביום 11/12/2010 ובהתאם להחלטה שיפוטית של בית משפט זה בתמ"ש 30111-11-09, מחזיקה המבקשת בשלוש ילדיהם הקטינים של הצדדים בגילאים: שנתיים, שלוש וארבע בהתאמה.
  3. סוגיית הסדרי הביקורים מתבררת בבית הדין השרעי במסגרת תביעה שהגיש שם המשיב כנגד המבקשת ומכל מקום, נקבע במסגרתה, כי האב ישלח נציג מטעמו פעמיים בשבוע (בימים א', ה') לאסוף את הקטינים לביקור בביתו שיחזירם לאחר תם הביקור.
  4. ביום 16/1/2011 הגישה האם שתי בקשות לפי [החוק למניעת אלימות במשפחה](#):
    - 4.1 בבקשה הראשונה טענה המבקשת, כי המשיב הפר צו הגנה קודם בתמ"ש 29427-11-10 ולכן יש לכופף אותו בקנס או במאסר לשם ביצוע התחייבותו.
    - 4.2 בבקשה השנייה טענה המבקשת, כי יש להרחיק המשיב מהעיר נצרת ומילדיו בשל מעשה אלימות שנקט כלפי בתם הקטינה ש.ס.

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

5. בבקשות אלה טענה המבקשת, כי המשיב קילל אותה בדיון בבית הדין השרעי, כי פגע פיסית בפניה של בתו הבכורה ש.ס. בת הארבע באמצעות כסא, וכי הוא מסכן את חייה ועלול לפגוע בה אף בשל עצם הגשת הבקשה. הבקשות הוגשו כמקשה אחת וכללו 27 עמודים ובהם צווי הגנה קודמים, תיעוד רפואי של הקטינה, אישור משטרה על הגשת תלונה ונספחים רבים נוספים.

6. למען הדיוק יובאו דברי המבקשת כלשונן בבקשה המקורית :

ביום חמישי 13.01.11, ביקרה הקטינה ש.ס. – בת 4 שנים בביתו של המשיב וכשחזרה מהביקור התברר לאמא שהמשיב תקף את בתו ש.ס. בכסא ופגע בה בפנים מתחת לעין שמאל.....
..הבת ש.ס. סיפרה הן לרופא והן לעובדת הסוציאלית, כי אביה המשיב תקף אותה בכסא וגרם לה לחבלה מתחת לעין שמאל.
.....יש לציין כי הילדה לא ישנה במשך כל הלילה, מפוחדת והגוף שלה רועד.

כמו-כן יש לציין כי באותו יום נפגשו ההורים בבית הדין השרעי בנצרת לצורך דיון משפחתי ובבית הדין השרעי, ניסה המשיב לתקוף את האם פיזית ואיים עליה ועל ילדיו באיומים קשים וכי הוא עומד לפגוע בהם.

במעשיו המתוארים לעיל מהווה המשיב סיכון ממשי על שלומם של הילדים – על גופם ונפשם ומתבקש בזאת בית המשפט הנכבד לתת צו הגנה מייד במעמד צד אחד עד להחלטה אחרת."

ב. הדיון במעמד צד אחד:

7. במסגרת הדיון במעמד צד אחד מיום 16/1/11, הוסיפה המבקשת, כי לא רק הבת ש.ס. מוכה אלא גם כל יתר הילדים חוזרים לסירוגין מביקורים עם סימנים על גופם וכי המשיב מפר צווי משפט ומאיים על חייה.

8. לאור עדות המבקשת במעמד צד אחד ונוכח ההליכים הקודמים, ראה כב' השופט גיוסי להיענות בחיוב לבקשה והורה על הרחקת המשיב מתחומי העיר נצרת ועל הרחקתו מילדיו במובן זה שהביקורים יתקיימו אך ורק במרכז הקשר ועל פי הנחיות העו"ס לסדרי דין.

ג. ההסכמות הדיוניות בדיון במעמד הצדדים:

9. במסגרת הדיון במעמד הצדדים, הודיע המשיב כי הוא מתנגד לכל הנטען על ידי המבקשת, כי מדובר בעלילה של ממש וכי יש לו עדים היכולים להוכיח, כי לא היכה את בתו הקטינה. לשיטתו, הקטינה אכן נפגעה בפניה מכסא, אך זאת במסגרת משחק עם ילדים אחרים בסמוך לבית הוריו. המשיב טען, כי הינו אדם נורמטיבי, משמש כמורה ומחנך וכי המבקשת רודפת אותו בעלילות מסוגים שונים ומשונים כאשר הבקשה הנוכחית אינה אלא אפיזודה נוספת במסע הרדיפה וזאת לצורך השגת הישגים טקטיים בתביעה להסדרי ראייה המתבררת במקביל בבית הדין השרעי.

10. הואיל ושני הצדדים מתגוררים בנפרד, הצעתי לצדדים, כי יסכימו למתן צו הדדי לפיו לא יצרו כל קשר האחת עם השני וכי יינתן צו הגנה הדדי למשך 6 חודשים ומבלי שהדבר יהווה משום הודאה ואו הסכמה של איש לטענות רעהו. באשר לטענות האלימות של המשיב כלפי הקטינה הוצע, כי ייערך בירור משולב נוסף שיפורט בהמשך לשם הכרעה בעניין עתירת המבקשת להרחיק המשיב מילדיו הקטינים.

11. הצדדים מסרו הסכמתם לבית המשפט, (לא לפני שהעידו מספר עדים וניהלו חקירות נגדיות).

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

12. לאור זאת, ניתן תוקף של החלטה להסכמות של הצדדים לצו הגנה הדדי, כאשר לעניין טענות האלימות כלפי הקטינה קבעתי, כי יש צורך בהשלמת הבירור העובדתי והראייתי בין השאר באמצעים אלה:

12.1. הזמנת תסקיר עו"ס לסדרי דין ובו חוות דעת לעניין הטענות שהועלו בבקשה והמלצות לעתיד.

12.2. הזמנת תיעוד ממצלמות האבטחה של בית הדין השרעי בנצרת.

12.3. הזמנת דו"ח החקירה במשטרה בגין הפגיעה בקטינה.

12.4. הפניית בעלי הדין ואחת העדות (אחותו של המשיב) לבדיקת פוליגרף לשם הערכת מהימנות גרסתם לעניין הפגיעה בקטינה.

ה. הקושי האינהרנטי בבקשות לצווי הגנה בטענות של אלימות כלפי קטינים:

13. בניגוד לבקשות רגילות לצווי הגנה המוגשים בין בני זוג או קרובי משפחה אחרים, הבקשות המוגשות בשם של קטינים על ידי מי מהוריהם כנגד ההורה האחר, מעלות קשיים ורגישות מיוחדת:

13.1. כאשר עסקינן בטענות לאלימות שננקטה על ידי הורה שאינו משמורן במהלך הסדרי הביקורים, אין למעשה בפני בית המשפט עדות "קרבו" מכלי ראשון; האם לא נוכחת על פי רוב בביקורי הקטין אצל אביו. האב בדרך כלל מכחיש הנטען כלפיו (וכך גם כאשר האב משמורן והאם מקבלת קטין להסדרי ביקורים, הגם שמדובר במקרה הפחות שכיח במקומותינו).

13.2. על כך נוסף, כי ככל שמדובר בילדים בגיל הרך, קשה מאוד לגבות עדות מהם, להתרשם באשר למהימנות גרסתם ו/או לקבוע האם דבריהם משקפים את שהתרחש בפועל או שמא מדובר גם בתוספות ובדברים שהקטינים חוזרים עליהם לבקשת ההורה המשמורן.

13.3. משכך, נותר בית המשפט בדרך כלל עם שתי גרסאות מנוגדות ועם מעט מאוד ראיות ישירות (אם בכלל), כאשר בדרך כלל מדובר בעדויות קרובי משפחתם של בעלי הדין. הקושי לקבוע, האם חבלה שנגרמה לקטין, (בוודאי חבלה נפשית), היא עקב מעשה שעשה האב במהלך הסדרי הביקורים או עקב נפילה או משחק במגרש המשחקים או עקב אינספור 'גורמים מתערבים אחרים', הינו קושי מורכב ועז.

13.4. גם העזר שמבקש בית המשפט מגורמים נוספים, כגון רשויות הרווחה והסעד, גורמי חינוך בקהילה, עיון בחקירת משטרה ובמסמכים אחרים הקשורים למשפחה, אינו מקל באופן משמעותי את העומס המורכב (מבחינה ראייתית, שיפוטית ומצפונית), המוטל על שופט שאמור להכריע בסוגייה שכזו בין שתי גרסאות נוגדות באופן כה קוטבי.

14. הקשיים האינהרנטיים הללו כולאים את בית המשפט לענייני משפחה "בין הפטיש לסדן" ובלב המוקד של טענות, אינטרסים ומחלוקות קשות להכרעה מבחינה ראייתית אך גם מהותית.

15. מחד גיסא, בית המשפט מזדעק כל אימת שמועלית טענה של הורה להתעללות ו/או אלימות של אחד ההורים בילדים המשותפים, בוודאי בילדים קטנים בגיל הרך. בכך בית המשפט

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

- מגשים תפקידו "כאביהם של הקטינים, כמנגם של יתומים", וזאת הוא עושה בין השאר גם במתן צווי הגנה כנגד הורים מכים ומתעללים.
16. מאידך גיסא ובאותה נשימה כמעט, נדרש בית המשפט לזהירות מירבית, שעה שהוא מצווה לבחון גם את טענת ההורה "המואשם" באלימות, לפיה מדובר בעלילה זדונית שנרקחה כנגדו, כחלק מהמאבק המשפטי הכולל נשוא סכסוך הגירושין.
17. ומעבר לכל אלה, נדרש בית המשפט אף להגן על זכויותיו של הקטין לקשר עם ההורה המואשם באלימות ולזכויות אותו הורה לקשר עם הילד.

1. הפתרון המוצע: העלאת הרף הראייתי במקרים המתאימים:

18. סבורני, כי צבת האינטרסים וחובת ההגנה על הצדדים כולם, מחייבת את בית המשפט למשנה זהירות ולשקול במקרים מסויימים ומתאימים, היענות בחיוב לבקשות לצווי הגנה רק בהתקיים צבר ראייטי איכותי של מעל מאזן הסתברויות, כאשר יש לשקול שימוש זהיר באמצעים מסייעים להערכת מהימנות בעלי הדין בדמות בדיקת פוליגרף.
19. אמנם כן, ההליכים במסגרת החוק למניעת אלימות במשפחה, הם הליכים אזרחיים במהותם וחלים עליהם דיני הראיות האזרחיים. על מבקש הצו רובץ נטל הראיה בדבר קיומם של האירועים המהווים לטענתו בסיס ותשתית לקבלת הצו. על כן, במקרה שבו לא ניתן לקבוע על פי עדויות הצדדים ממצא עובדתי מחייב עקב עדויות סותרות של שני הצדדים, ובהיעדר כל ראיה התומכת בעדות מבקש הצו, דין הוא כי תידחה הבקשה (תמ"ש כ"ס) 1880/04 ר.פ. נ' ג.ש. פ"ד תשס"ד (3) 897, 902 וכן במאגרים.
20. אך לטעמי, גם במקרה בו ישנה אפשרות לקביעת ממצאים עובדתיים, על הדבר להיעשות באחת משתי אלה: **או על פי מידת הוכחה גבוהה יותר ממאזן הסתברויות כנהוג במשפט אזרחי, עד כדי רמת הביניים שהפסיקה זנה בה במקרים אחרים; או במידת הוכחה של מאזן הסתברויות אך בהסתמך על כמות הוכחות גדולה יותר ורמת הוכחה משכנעת יותר.**

בין מידת הוכחת ביניים לבין ראיות בעלות משקל כבד במיוחד:

- 20.1. כך למשל, קבע כב' השופט בך בעניין זיקרי, כי בתביעות בגין פרסום לשון הרע, כאשר מדובר בפרסום המטיל סטיגמה שיש עמה קלון (תנאי מס' 1), וכאשר מדובר על פניו בפרסום של מעשה המהווה עבירה פלילית, (תנאי מס' 2), כי אז יש להידרש למידת הוכחה מוגברת של בין 51% לבין מעל לספק סביר הנתפס כרמת הוכחה של 98%-99% (י. קדמי, על הראיות, חלק רביעי בעמ' 1673, מהדורת תש"ע – 2009).
- 20.2. אך גם אם לא מדובר במידת הוכחה מוגברת מעל מאזן הסתברויות, הסכימו כל חברי ההרכב בעניין זיקרי, כי הצד, שעליו רובץ הנטל להוכיח עובדות המטילות על יריבו סטיגמה של ביצוע עבירה פלילית, חייב לעשות זאת באמצעות ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר ממה שדרוש במשפטים אזרחיים רגילים (ע"א 475/81 זיקרי יעקב נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מ(1) 589, (1986) חוות דעת השופט בך בעמ' 595, חוות דעת השופט ברק בעמ' 604-605 וחוות דעת השופט טירקל בעמ' 605).
- 20.3. נסיונות נוספים לקביעת רמת הוכחה שלישית נערכו במהלך השנים בפסיקה, אך דומה, כי הדבר לא הוכרע עד תם.
- 20.4. כך בפסקי הדין בעניין ריאן נ' סעיד וגריפאת נ' הייב נקבע, כי מידת הוכחה הנדרשת להוכחת טענת תרמית במשפט אזרחי הינה יותר מאשר מאזן הסתברויות. רוצה לומר: הנטל הראייתי מצוי בטווח שבין עודף הסתברות לבין הוכחה מעבר לכל ספק סביר (ע"א 5171/97 ריאן נ' סעיד (1998); רע"א 659/06 עאדל גריפאת נ' חסן הייב ואח' (2006)).

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

20.5. ודעה דומה הובעה בתביעה בגין "גניבת זרע", עת נקבע, כי "בית המשפט היושב לדין בהליך אזרחי ידרוש הוכחה יותר קרובה לוודאות מן המבחן הרגיל, אם מיוחסת לבן זוג מרמה כלפי בן הזוג האחר" (ת"א (שלום חיפה) 5950/07 פלוני נ' פלונית, ניתן ביום 13/10/10 (פורסם במאגרים)).

20.6. וכך גם נפסק אך לאחרונה, כאשר נטען בתביעה אזרחית שאדם רצח את זוגתו ושיבש ראיות:

"...כתוצאה מכך, בנסיבות התיק שבפני, בו מייחסים למנוח עבירת רצח, ולאחיו של המנוח- הוא הנתבע 5- עבירה של שיבוש ראיות בזירת רצח- הרי שעל מידת ההוכחה שתידרש מהנתבעים, לעמוד ביחס הולם לרצינות העבירות אותן הם מייחסים לנתבעים, באופן שהטיה קלה של כף המאזניים לצד גרסתם - לא תספיק, ועליהם לשכנע את בית המשפט בראיות חזקות וברורות, שיעלו בקנה אחד עם רצינות תביעתם" (תמ"ש (י-ם) 29170/05 עיזבון המנוחה ענת אלימלך ז"ל נ' עזבון דוד אפוטה ז"ל, ניתן ביום 20/2/2011, פורסם במאגרים).

ז. שימוש בבדיקת פוליגרף בבית המשפט לענייני משפחה לשם עמידה בסף ראיתי מוגבר:

21. סבורני, כי נסיבות מצב דברים זה מצדיקות שימוש בראיה נוספת בדמות בדיקת פוליגרף מזווגת (לשני הצדדים), שיהא בה כדי לסייע לבית המשפט להגיע להכרעה מבוססת ראיות משכנעות לעניין מהימנות הצדדים ולא רק כזו המבוססת על התרשמות מבעלי הדין במסגרת הדיון המשפטי.

22. ברם, הואיל ובדיקת הפוליגרף ככזו אינה זוכה להכרה ממסדית ומשפטית גבוהה במקומותינו, ואף לא הוכרה כראיה קבילה, אלא אם כן, הסכימו הצדדים להופכה לכזו (ע"א 8987/05 יהודה מלכי נ' סבון של פעם (2000) בע"מ, בפסקה 16 (2007), פורסם במאגרים), אין מדובר בקביעה מובנת מאליה.

23. הפסיקה מזהירה מפני חדירת מידע בלתי אמין לבתי המשפט, כאשר לא אחת נתפסה בדיקת הפוליגרף כחוסה תחת הראיות שיש חשש לאמינותן (ע"פ 5121/98 טור' רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי, פ"ד סא(1) 461, פסקה 45 (4/5/2006)).

24. מטעם זה, אף כאשר נעשה שימוש מוסכם בבדיקה מסוג זה, מצווה בית המשפט לבחון שהצדדים הבינו היטב את טיב הבדיקה, טיב ההסכמה ואת התוצאות הנובעות מההסכמה, כמו גם את התוצאות האפשריות הנובעות מהכרעות שונות של הבדיקה (רע"א 8644/09 פואז מוחמד ובניו שיוק תערובות ומזון לבעלי חיים בע"מ נ' סואעד חמיס, ניתן ביום 18/11/09, פורסם במאגרים).

25. יש להדגיש, כי רובן של הקביעות בדבר חוסר מהימנותה של בדיקת הפוליגרף בוססו על דו"ח ועדת כהן ועל הלכת ביאזי, אשר ניתנו לפני כשלושים שנים (דין וחשבון הוועדה לעניין הפוליגרף, ירושלים – ינואר 1981; ע"א 61/84 יוסף ביאזי נ' אברהם לוי, פ"ד מב(1) 446 (1988)). מאז חלו שינויים והתפתחויות רבות הן במכשור הבדיקה (מעבר ממכשיר אנלוגי למכשיר ממוחשב והן בטכניקת הבדיקה).

26. בשעה שידוע לכל, כי רשויות אכיפת החוק בישראל עושות שימוש רב בבדיקת הפוליגרף, כי במשפטים אזרחיים נוהגים בעלי דין רבים להסכים להכרעה על פיה ובשעה שקיים מנגד יחס חשדני כלפיה (בהליכים פליליים), לא פלא כי גם בית המשפט העליון קבע ש"הנושא מצוי איפוא במעין ערפל ואנדרוגניות הטעונה הבהרה, כדי שיוחלט באופן ראוי, ואולי בהרכב נבית משפט זה" (בש"פ 3138/05 גיא חסידי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 3/5/05, פסקה י(3) לפסק דינו של השופט רובינשטיין).

27. בתי המשפט לענייני משפחה מודעים לקושי האינהרנטי בקביעת ממצאים עובדתיים בצווי הגנה ונוהגים לא אחת (בהסכמת בעלי הדין) לעשות שימוש בבדיקת פוליגרף (תמ"ש (כ"ס) 1880/04 ר.פ. (ש) נ' ג.ש. (17/1/05); תמ"ש (כ"ס) 3960/01 מ.נ. נ' מ.ר., (1/6/03); תמ"ש

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

- תמ"ש (ת"א) 13105/01 פלוני נ' פלוני, (29/4/2001); תמ"ש (ת"א) 65350/99 פלוני נ' פלוני; תמ"ש (ת"א) 104843/00 פלוני נ' אלמוני).
28. לרשות בית המשפט לענייני משפחה עומדת סמכות מיוחדת לסטות מסדרי הדין ודיני הראיות מכוח [סעיף 8\(א\) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה](#) – 1995.
29. נהיר לכל, כי מכוח סעיף 8(א) לעיל, יש ביכולתו של בית המשפט לפתח את דיני הראיות כך היה בנוגע להגברת נטל הראיה, בנוגע להעברת נטל ההוכחה לצד שכנגד ובקביעת חזקה ראייתית (שוחט ושאוה, [סדר הדין בבית המשפט לענייני משפחה](#), תשנ"ט – 2009, הוצאת מחשבות בעמ' 320-321).
30. בנסיבות כגון אלו שבפניי, נראה כי יהא זה נכון להתחשב בבדיקת פוליגרף שנערכה כהלכתה, לשם קביעת ממצא עובדתי ו/או לשם חיזוק או הפרכת ראיות אחרות שמצויות בפני בית המשפט. זאת בפרט, מקום שהצדדים הסכימו לעריכתה של בדיקה כאמור.
31. לפיכך, אדרש כעת למכלול הראיות שהוצגו בפניי ולהתרשמותי מהן ולאחר שלב זה, אדון בבדיקת הפוליגרף שנערכה לצדדים.
- ח. המלצות תסקיר הסעד והתרשמות העו"ס:**
32. חרף הזמנת תסקיר, עולה, כי מעבר לחקירת הילדים המשטרית אין לעו"ס כל מידע משמעותי חדש שהיא יכולה להוסיף.
33. לפיכך, ראיתי לנכון להידרש לתסקיר קודם שהוגש בהליך המקביל וזאת כחודשיים עובר לאירועים הנתענים בבקשות הנוכחיות (להלן: "התסקיר").
34. תסקיר הסעד החליש משמעותית ממשקל טענות המבקשת אך בכל הנוגע להכרעה בין טענותיהם הסותרות של הצדדים, הייתה בו תועלת שולית קטנה יחסית. אביא איפוא את עיקרי הדברים הרלבנטיים שצויינו בו.
35. ראשית, יש לפתוח 'בשורה התחתונה' של התסקיר: אמנם, ניתנה המלצה להארכת תוקף צו הגנה בין ההורים, אך חרף תלויותיה החמורות ביותר של המבקשת, בחרה העו"ס [לחוק הנוער](#) שלא לנקוט בהליך לפי [חוק הנוער \(טיפול והשגחה\)](#) ואף בעניין המפגשים בין האב לבין הקטינים הומלץ להותיר מתכונת הביקורים המוסכמת בין האב לבין הקטינים. כך עשתה העו"ס לסדרי דין גם בתסקירה מיום 17/11/10, כאשר נקבע מפורשות, כי לאור היכרות גורמי הטיפול עם שני המתדיינים, הם לא מתרשמים שיש למשיב כוונות לפגוע במבקשת.
36. שנית, חשוב להדגיש, כי המשפחה מוכרת היטב לרשויות הרווחה וכי אין זו הפעם הראשונה שמוגש תסקיר בעניינם (זהו התסקיר השלישי בשנה האחרונה). לכך אוסיף משלי, כי אף אין זו הפעם הראשונה (וגם לא השנייה), שהמבקשת טוענת, כי המשיב נוהג באלימות כלפי ילדיהם הקטינים של הצדדים (ראה למשל ה"ט 11-09-30068).
37. שלישית ולגוף הטיפול של העו"ס לסדרי דין, יובהר כי התרשמותה המקצועית של העו"ס מהמשיב כהורה הייתה התרשמות חיובית ביותר. נרשם בתסקיר, כי האב הינו אב חם אכפתי, האוהב את ילדיו ומקיים עמם קשר הדוק וקרוב מאוד.
38. כמו-כן, דיווחה העו"ס כיצד כל הילדים מתרפקים על אביהם בביקור, מתקשים להיפרד ממנו, כיצד הבן עלי טוען כי הוא מעוניין לגור עם אביו, כיצד הבת ש.ס. מתגעגעת לסביה (הורי המשיב) וכיצד היא מתארת את אביה כמי שדואג לכל צרכיה וכמי שאף פעם אינו כועס או מתעצבן.
39. מנגד, תואר בתסקיר כיצד דיווחי הקהילה מתארים את השתלבות הקטינים במוסדות החינוך וכי עולה שהם מטופלים היטב בידי אמם.

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

40. העו"ס לסדרי דין חשה, כי הקטינים נקרעים בין הוריהם, כאשר הם מנסים לרצות כל אחד מהם לאור הנסיבות אליהן נקלעו.

41. יחד עם כל זאת, יש להדגיש, כי קביעתה של העו"ס הינה נחרצת; מכל המפגשים שקיימה העו"ס עם ההורים והילדים עולה, כי **האב מודע** לקושי של הקטינים הנקרעים במאבק הגירושין בין הוריהם וכי **הוא ביקש מהעו"ס יותר מפעם אחת שתורה למבקשת לחדול מלעשות שימוש בילדים על מנת להשיג הישגים ומטרות שונות במאבק הגירושין. נראה, כי לא בכדי בחרה העו"ס לסדרי דין לסכם התסקיר בדברים אלה וכי התרשמותה מהמשיב (כהורה) הייתה חיובית ביותר.**

42. כבר כעת יש לומר, כי התסקיר אינו מתיישב עם התיאור השיטתי הנוהג של המבקשת את ההתנהגות האלימה (לכאורה) של המשיב והוריו כלפי הילדים. **לא עלתה מהתסקיר תמונה של אב מתעלל. לא התחוור לגורמי הטיפול, כי מדובר בילדים מוכים. אף המשיב עצמו נתפס בידי גורמי הרווחה כאדם שלא מהווה סכנה כלשהי לילדיו.** וזאת יש לשוב וציין, טענות ההתעללות של המשיב והוריו בילדים אינן חדשות והן נטענו על ידי המבקשת גם בעבר במסגרת כל בקשותיה לצווי הגנה מאז שנת 2009 ועד היום.

43. בניגוד לרובם המכריע של המקרים המובאים בפני בית משפט זה, חרף התלונות החמורות ביותר של המבקשת בדבר אלימות האב כלפי ילדיו, העו"ס המליצה בתסקיר על קיום הביקורים במתכונת הנהוגה בבית הוריו של המשיב, ולא על העברתם למרכז הקשר. כך נהגה העו"ס גם במסגרת תסקיר קודם שהוגש אלא שבעקבות הצו שניתן במעמד צד אחד בבקשה הנוכחית, הועברו הביקורים למרכז הקשר ושם הם מתקיימים מזה כחודש ומחצה.

ט. חקירת המשטרה ומצלמות האבטחה בבית הדין השרעי:

44. חקירת המשטרה אף היא לא הועילה, שעה שטרם קוימה חקירת ילדים בהליך הקבוע בחוק.

45. גם הצו להזמנת תיעוד מצלמות האבטחה לא סייע בבירור העובדות, שעה שהתברר שדווקא ביום 13/11 לא פעלו מצלמות האבטחה בבית הדין השרעי בנצרת.

י. עדויות הצדדים:

י.א. סוגיית תקיפת הקטינה על ידי אביה

46. מעדות המבקשת עולה, כי **כמובן לא הייתה עדה לכך שהמשיב תקף את הקטינה אלא המדובר בדברים שהקטינה אמרה לה ולרופא בבית החולים וכך היא העידה בהקשר זה:**

"... כאשר הכנסתי את הילדה לרכב היא בכתה, ואמרה לי שהעין שלה כואבת. היה חושך במכונית ולכן פתחתי את הדלת לראות וראיתי את סימן החבלה על העין שלה. שאלתי אותה מי עשה לה את זה **היא לא רצתה לומר לי והיא בכתה.** לקחתי אותה לבית חולים והרופא שאל אותה מי עשה לה את זה. בהתחלה הילדה בכתה והחזיקה בי אבל לאחר מכן סיפרה לרופא שאביה עשה לה את זה. לאחר מכן, באה עו"ס מטעם בית החולים והיא גם סיפרה לה את הכול. היא סיפרה לה שהיא שיחקה עם האחים שלה ודחפה את הכיסא בטעות ולאחר מכן אביה נתן לה מכה עם הכיסא כי הוא חשב שהיא דחפה את הכיסא על האחים שלה.....

ש...: כאשר לקחת אותה לרופא, מי דיבר איתו

ת: אני דיברתי איתו, אמרתי לו שיראה את סימן החבלה של הילדה ושזו לא פעם ראשונה שהיא חוזרת עם חבלות. יש לי תמונות בפלאפון שלי. התקשרתי לעו"ס וסיפרתי לה איך הילדה חזרה, היא ניסתה

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

לחקור אותה בפעם קודמת ונאמר לה שזה על ידי משחק, אבל זו לא פעם ראשונה שהם מתעללים בילדה.
ש: את סיפרת לרופא.
ת: לא סיפרתי כלום לרופא, אמרתי לו שישאל אותה. (עמ' 5-6 לפרוטוקול)

47. יש לציין, כי דברים אלה מתיישבים עם עדותה של המבקשת בדיון במעמד צד אחד, אז היו דבריה כך:

"ביום חמישי האחרון הבת הלכה לאביה והוא הרביץ לה והיא התחילה לבכות כאשר ראתה אותי והיא אמרה לי שקיבלה מכות. היא נרא פחדה וסיפרה לי שסבתא אמרה שאמא שלה תרביץ לה אם היא תגיד מי עשה לה את זה. בבית החולים הילדה סיפרה שאביה הרביץ לה"

48. אלא שכאמור המבקשת לא נכחה באירוע, כי אם המשיב ואחותו. זו הייתה עדות המשיב לעניין הפגיעה בבתו הקטינה:

ת. אני מסכים לצו הגנה ממנה, אבל אני רוצה לראות את הילדים שלי. לא ייתכן שהיא מנצלת את החוק. אני מוכן להיבדק בפוליגרף לגבי התקיפה של הילדה. אני לא הייתי במקום כשזה קרה, אני הייתי בתוך הבית והם היו בחצר. שמעתי שהילדה קצת בוכה וראיתי שיש לה סימן מתחת לעין שאלתי מה קרה ונאמר לי שבן אחותי נתן לה מכה בטעות, לא בכוונה. אני לקחתי את הילדה, שמת לי מים באזור המכה, ראיתי שאין צורך ללכת לבית חולים, ילדים משחקים וזה לא בכוונה, וכך נגמר הסיפור.

ש. אתה לא ראית את התקיפה של הילדה, מדוע סיפרת לשופט שבטעות נתן לה מכה.

ת. זה קורה כאשר ילדים משחקים, שאלתי את בן אחותי מה קרה והוא סיפר לי שהם שיחקו והוא נתן לה מכה בטעות.

ש. הבת שלך אוהבת אותך.

ת. הרבה.

ש. כל כמה זמן אתה רואה אותה.

ת. פעמיים בשבוע.

ש. מה ההסבר שלך שגם העו"ס וגם הרופא וגם מה שכתוב בגוף התעודה, לדברי הבת הותקפה על ידי האב.

ת. אימא שלך שכנעה אותה לומר את זה. אני מוכן ללכת לבדיקת פוליגרף וגם להישבע בקוראן. היא רוצה לפגוע בי בגלל שאני רוצה את המשמורת על הילדים. באותו יום היה דיון בעניין המשמורת בבית הדין השרעי ולכן היא הלכה כדי למנוע שאלך לראות את הילדים.

ש. הילדים במשמורת האם?

ת. זה זמני. יש תביעה (עמ' 10 שורות 7-26 לפרוטוקול).

49. אחותו של המשיב אשר ראתה לדבריה את הקטינה נחבלת תיארה האירוע כך:

"הילדים שיחקו בחוץ, הילד שנמצא פה בחוץ רצה לתת משהו לבן השני שלי, היה סכסוך בין הילדים ובין הקטינה, הילד שלי הדף את הכיסא והיא נפגעה מהכיסא מתחת לעין. אני ראיתי את זה קורה בעיניים שלי" (עמ' 11 שורות 26-30 לפרוטוקול).

י.ב. עדויות הצדדים לעניין האיום בבית הדין השרעי:

50. הגם שהפלוגתא שנותרה להכריע הינה טענת האם בדבר פגיעתו האלימה של האב בבתם הקטינה של הצדדים, יש להידרש בקצרה לניתוח העדויות ביחס לאירוע אחר שהעלתה

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

- המבקשת בבקשתה והוא אירוע האיומים שאירע לטענתה בתם דיון בבית הדין השרעי
בנצרת. ניתוח זה רלבנטי לבחינת מהימנות הבקשה כולה.
51. בבקשתה טענה המבקשת, כי במסגרת הדיון בבית הדין השרעי בנצרת, ניסה המשיב לתקוף
אותה פיזית ואיים עליה ועל ילדיו באיומים קשים ביותר ולפיהם הוא עומד לפגוע בהם.
52. במסגרת הדיון במעמד הצדדים טענה האם כי בתם הדיון בבית הדין השרעי איים עליה
המשיב כי יהרוג אותה, ירצח אותה ואת הילדים ואף טענה כי אביה נכח במקום וכי המשיב
אף ירק עליו (עמ' 4 שורה 22 עד עמ' 5 שורה 1 וכן בעמ' 6 שורות 8-9).
53. לעניין נסיון התקיפה לו טענה במסגרת הבקשה, טענה המבקשת, כי המדובר היה באירוע
שהתרחש לפני שנה בדיון אחר בבית הדין השרעי (עמ' 7 שורה 7).
54. אביה של המבקשת שהובא להעיד מטעמה לא שמע את הדברים שבתו ייחסה למשיב
והאמירות שהוא כן טוען ששמע היו שונות בתכלית (טען כי המשיב עשה תנועות מגונות
ואמר למבקשת כי היא הולכת אחר אביה כמי שהולכת אחר פרד וראה בעמ' 8 שורות 4-9
ובעמ' 9 שורות 1-2).
55. המשיב הכחיש ההאשמות שיוחסו לו וטען שכלל לא איים על המבקשת או על אביה, כי היו
נוכחים מאבטחים בבית הדין השרעי וכי לאחר כל דיון בבית הדין, נוהגת המבקשת
להתלונן עליו במשטרה (עמ' 11 שורות 1-10).
56. נראה על פניו, כי עדויות המבקשת ואביה היו עדויות מגויסות ולא אותנטיות ; לא סביר,
שהתנהלות אלימה בבית הדין בנוכחות מאבטחים תתרחש ללא התערבות המאבטחים. לא
סביר שאביה של המבקשת ששהה במרחק מטרים ספורים מהמשיב בחדר ההמתנה לא
שמע את אותם איומים שהשמיע על חייה המשיב. וגם אם הדברים היו מתקבלים על הדעת,
הרי הסתירות בין האיומים שטענה להם המבקשת לבין הדברים ששמע אביה, משמיטות
עיקר הבסיס תחת טענותיה של המבקשת בדבר האיומים בבית הדין השרעי.
- יא. ההסכמה לביצוע בדיקת הפוליגרף :**
57. כאמור, לא ראיתי לנכון להסתפק בעדויות שהובאו לעיל כדי לבסס את ההכרעה. בייחוד
נכונים הדברים ביחס לטענת תקיפת בתם הקטינה של הצדדים על ידי המשיב
58. מקום שההאשמות של המבקשת את המשיב הן כה חמורות ומייחסות לו פגיעה אלימה
בבתו הקטינה, כמו גם איומים על חיי הילדים בכלל, סברתי כי יהא זה נכון להיעזר בכלים
ראייתיים נוספים למען ההכרעה לא תהיה הכל או כלום רק בשל עמידה או עמידה במאזן
הסתברויות.
59. הצורך בבדיקה עלה בין השאר לאור העדויות הסותרות, לאור חשיבות העניין ונוכח החשש
לשלום הקטינה אם לא יינתן הצו למול החשש לשימוש לרעה בהליך למניעת אלימות
במשפחה על ידי המבקשת לשם השגת יתרונות בתביעת הסדרי הביקורים בבית הדין
השרעי.
60. שני הצדדים הביעו מיוזמתם הסכמה לביצוע בדיקת פוליגרף לאשרור או הפרכת טענותיהם
וזאת בטרם הדבר נשקל כלל על ידי בית המשפט.
61. כך הודיעה המבקשת בעמ' 5 שורה 3 וכך גם הודיע המשיב בעדותו (עמ' 10 שורות 7-8) וכן
דברי ב"כ המשיב בעמ' 4 שורה 18). יש לציין כי שני הצדדים היו מיוצגים בידי באי כוחם
וכי ניתנה להם שהות לשקול סוגיית ההסכמה לביצוע הבדיקה, במהלך הדיון גופו.
62. על יסוד בקשת שני הצדדים לערוך את הבדיקה ונוכח כל שפורט לעיל, הודיעו הצדדים, כי
הם מסכימים שיינתן צו מניעת הטרדה מאיימת באופן הדדי למשך 6 חודשים, ללא הודאה
הדדית בטענות שהועלו וכי ההכרעה בעניין הפגיעה בקטינה תיעשה במועד מאוחר יותר על

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

- פי יתר הראיות שיובאו לבית המשפט והן : תצלומים מבית הדין השרעי, תיק חקירה במשטרה ובדיקת פוליגרף (עמ' 11 שורות 13-19, עמ' 13 שורה 28).
63. יש לציין, כי בנוסף לצדדים הסכימה גם אחות המשיב לערוך בדיקת פוליגרף כאמור הואיל וטענה כי ראתה במו עיניה את הקטינה משחקת עם בני דודיה ונחבלת במהלך המשחק שעה שהמשיב כלל לא שהה במקום.
64. על יסוד הסכמות הצדדים ניתנה החלטה המפנה הצדדים ואחות המשיב לביצוע בדיקת פוליגרף במכון הורוביץ בחיפה. במסגרת ההחלטה ניתנו הנחיות ברורות באשר לאופן ביצוע הבדיקה, בקרת איכותה, ואופן מסירת הדו"ח לבית המשפט לרבות יתר מסמכי הבדיקה.
- ח. דיון בממצאי בדיקת הפוליגרף:**
65. ביום 2/3/2011 הונח בפניי דו"ח ובו ממצאי בדיקת הפוליגרף שנערכו לצדדים.
66. מדו"ח הבדיקה עולים הממצאים הבאים:
- 66.1. המבקשת **קרוב לוודאי זוברת שקר** בגרסתה. מנגד, נקבע כי **לא ניתן לקבוע ממצא מובהק**, נוכח העובדה שחיבלה בבדיקה, הרבתה להתנועע, לזוז, לצחקק ונהגה בניגוד להנחיות הבודק.
- 66.2. המשיב **דובר אמת** באומרו, כי הקטינה ש.ס. אמרה לו שמי שפגע בה באמצעות כסא היה בן דודתה מוחמד. המשיב **דובר אמת** בהכחישו את הפגיעה בבתו הקטינה.
- 66.3. המשיב **קרוב לוודאי דובר אמת** בהכחישו, כי איים על המבקשת שיהרוג אותה לאחר הדיון בבית הדין השרעי ביום 13/1/11.
- 66.4. אחות המשיב **דוברת אמת** בגרסתה לפיה, הקטינה נפגעה מבן דודה ולא מהמשיב.
67. בעוד שביחס לממצאי הבדיקה בעניינם של המשיב ואחותו, ניתן היה לקבל את חוות הדעת של המומחה ולהסתמך עליה, שונים הם פני הדברים ביחס לממצאי הבדיקה בעניינה של המבקשת.
68. לא ייתכן שמחד גיסא יירשם בדו"ח בדיקה, כי המבקשת הינה זוברת שקר בדרגת "קרוב לוודאי", אך מאידך גיסא ובאותה נשימה, יירשם כי לא ניתן לקבוע ממצא מובהק. הדברים הם בבחינת סתרי דסתרי ואין לקבלם.
69. העובדה שבית המשפט מאשר הסכמת הצדדים לפנות לבדיקת פוליגרף על מנת להכריע בסוגייה עובדתית, אינה פוטרת את בית המשפט מחובת הפיקוח על אופן ביצוע של הבדיקה. קל וחומר, שעה שמדובר בעניין הרה גורל עבור הצדדים מחד גיסא והנוגע לשאלה העומדת בלב ההליך השיפוטי (קביעת מהימנות) מאידך גיסא.
70. ההכרעה השיפוטית מתחת ידו של השופט היא יוצאת, לא מתחת ידו של המומחה המקצועי ובית המשפט אינו משמש "חותמת גומי" לעמדת המומחה המקצועי, אין הוא רואה בה עובדה מוגמרת אלא המלצה אשר ככלל יש ליתן לה משקל רב ביותר, אך לא מכריע (ראה בהקשר אחר : בע"מ 27/06 פלוני נ' פלונית (1/5/06), פסקה 15).
71. כאשר עסקין בממצאי בדיקת הפוליגרף שבפניי, אין צורך במומחויות מיוחדת כדי להבין, כי קיימת סתירה לוגית 'ופוליגרפית' –מקצועית' בממצאי הבדיקה ובהמלצות המומחה.
72. מטעם זה יזם בית המשפט החלטה נוספת ביום 6/3/2011 במסגרתה הבאתי לידיעת המומחה והצדדים את הבעייתיות בממצאי דו"ח הבדיקה ביחס למבקשת והוריתי למומחה לערוך בדיקה חוזרת למבקשת ללא תשלום ולהגיש דו"ח מתוקן.

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

73. ביום 16/3/2011 הונח בפני בית המשפט דו"ח מתוקן ובו ממצאים של בדיקה חוזרת שנערכה למבקשת.
74. הפעם היו ממצאי המומחה מובהקים והוא קבע כי בתשובות הנבדקת אובחנו תגובות מחשידות לאמירת שקר ולפיכך הוא בדעה כי היא דוברת שקר (סעיף 3 לחוות הדעת).
75. לא הסתפקתי בממצאי הבדיקה והוריתי למומחה להעביר מלוא חומר הגלם לעיוני, כמו-גם הצייון (*score*) של דו"ח הבדיקה.
76. המומחה ציין כי הבדיקה נערכה בשיטת שאלות הבקרה ההשוואתיות המכונה בשפה המקצועית – *cqt- control question technique*, להלן: "טכניקת שאלות הבקרה".
לדיון מעמיק בטכניקת הבדיקה ראה :
א. אלעד, **הפסיכולוגיה של השקר ושיטות לחשיפתו**, הוצאת בר אילן, 2005 בעמ' 215-236.
J.A.Matte Forensic Psychophysiology Using The Polygraph – Scientific TruthVerification – Lie Detection, (2000)
77. עוד הסביר המומחה, כי בהתאם לדרישת בית המשפט ביצע ציינון ידני/אנושי של התגובות הפיזיולוגיות של הנבדקים כפי שמצאו ביטוי בתדפיסי הבדיקה.
78. במסגרת שיטת הבדיקה של המומחה, הוא משווה את תגובותיו הפיזיולוגיות של הנבדק בשאלות המטרה (המכונות שאלות 'רלבנט') לשאלות הבקרה. מקום שתגובות הנבדק בשאלות המטרה חריפות יותר מאשר בשאלות המטרה יינתן להן ציון שלילי בין 1- לבין 3-, כאשר ככל שהפער גדול יותר, כך גם הצייון יגדל.
79. המומחה בוחן את השוני בתגובות בכל אחד מהפרמטרים הנבדקים בבדיקת הפוליגרף ערוץ לחץ הדם, ערוצי הנשימה וערוץ המוליכות החשמלית של העור (GSR).
80. המומחה מחבר את כל הצייונים שהעניק לפערים בין התגובות ביחס לכל צמדי השאלות (בקרה ומטרה) וכך מגיע לממצא אבחוני מספרי המבאר האם הנבדק דובר אמת או שקר.
81. המומחה הוסיף, כי מקום שהצייון הכולל הוא בין 0 לבין +3 ביחס לשאלת מטרה פלונית, כי אז המשמעות האבחונית של בדיקת הפוליגרף הינה כי הנבדק דובר אמת באותה שאלה, כאשר מידת הוודאות שאכן מדובר באמירת אמת משתנה בהתאם לציון : החל מדובר אמת בדרגת "קרוב לוודאי" (+1) ועד דובר אמת "באופן מוחלט" (+3).
82. מקום שהציון הוא "0" המשמעות היא, כי לא ניתן לקבוע חוות דעת מובהקת ביחס לאותה שאלה.
83. על פי הספרות בתחום, אם הערך הכולל של ממצאי הבדיקה הוא מעל +5 הנבדק נחשב ל"דובר אמת" ואילו מקום שהערך הכולל של ממצאי הבדיקה הוא מתחת ל -5, הוא נחשב ל"דובר שקר" (ראה **בספרו של אלעד** לעיל בעמ' 223 לספרו).
84. במקרה דנן, הסיכום המספרי של הפערים בין התגובות הפיזיולוגיות של המבקשת ביחס לכל אחת משאלות המטרה (שאלות 'הרלבנט' בשפה הפוליגרפית) היו: -10, -5, -2 (ראה הצייון האנושי שהוגש לתיק בית המשפט).
85. משכך ניתן לסמוך על ממצאי המומחה במקרה זה (הכוונה היא לבדיקה החוזרת בלבד).
86. לפיכך, לאחר שבחנתי היטב את שיטת עבודת המומחה, את תדפיסי הבדיקה שהוגשו לתיק בית המשפט (לרבות ביחס לבדיקה החוזרת), את הצייון הידני שניתן לתרשימי הבדיקה, את השאלות שנשאלו הצדדים ואת הדו"ח המסכם והמתוקן, באתי לכלל דעה, כי ראוי ליתן אמון בממצאי בדיקת הפוליגרף.

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

ט. סיכומו של דבר:

87. ראינו כיצד, טענת המבקשת כי המשיב נהג באלימות פיסית כלפי בתו הקטינה בת ה-4 הינה טענה חמורה, אשר אין די בראיות 'רגילות' כדי להוכיחה ומקום שמדובר בעדות מול עדות, רשאי ואולי ראוי שישקול בית המשפט הסתייעות בראיות נוספות.
88. במקרה דנן, ביקש בית המשפט להסתייע בראיות אחרות כגון: בתסקירי הסעד, בתיק החקירה המשטרתי, בתצלומים מבית הדין השרעי ובבדיקת הפוליגרף. **אלא שבסופו של יום, מבין ראיות אלו, רק לתסקירים ולבדיקת הפוליגרף היה ערך ראייתי משמעותי בקבלת ההחלטה.**
89. ראינו כיצד השימוש בטענת אלימות של המשיב כלפי ילדיו הקטינים חוזר על עצמו בהליכים השונים שבפני בית המשפט ובפני העו"ס לסדרי דין במהלך השנה האחרונה וכי חרף העלאת טענות חמורות אלו, ראו גורמי המקצוע לנכון שלא להרחיק בין האב לבין ילדיו, אלא הדבר נתפס כשימוש פסול של המבקשת בילדים לצורך השגת הישגים טקטיים בסכסוך הגירושין.
90. דנו בחובת הפיקוח של בית המשפט על עבודת המומחה, בודק הפוליגרף, ובחנו את טיב ומעמד חוות דעת בודק הפוליגרף ללא שמצאנו בה כל רבב.
91. כן הומחשה דרך הפיקוח המעשית של בית המשפט על עבודת המומחה תוך שניתנה לו הוראה לבצע בדיקה חוזרת של המבקשת.
92. לאחר עריכת הבדיקה החוזרת, המשיך הפיקוח בבדיקת תרשימי הבדיקה ובפרט, בבחינת הציון שניתן לבדיקת המבקשת.
93. פיקוח ובדיקה אלו של בית המשפט העלו, כי כעת, לאחר הבדיקה החוזרת ראויים לאמון בית המשפט.
94. מכל אלה עולה, כי לדחות הבקשה ונותרה רק סוגיית פסיקת ההוצאות או "הפיצוי הנאות" למי שנפגע מהבקשה בהתאם **לסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א – 1991**.
95. מעבר לעובדה שהמשיב נדרש לייצוג משפטי, להתייצב לדיונים, לעבור בדיקת פוליגרף ולהוכיח כי מדובר בעלילה שנוקמה כנגדו, הרי עוגמת הנפש החמורה ביותר נובעת מהעובדה שהקשר שלו עם ילדיו הקטינים נפגע שעה שבעקבות החשד נשוא הבקשה, ועד להכרעה הנוכחית הועברו הביקורים למרכז הקשר תחת פיקוח.
96. סבורני, כי נסיבות מקרה זה מצדיקות ליישם **סעיף 11 לחוק למניעת אלימות** כאמור, כאשר מנגד, יש לקחת בחשבון כי האם מגדלת הקטינים בגפה, כי פרנסתה אינה משופעת וכי פסיקה קיצונית עלולה לפגוע בסופו של יום בפרנסתם של הקטינים עצמם.
97. לפיכך סבורני כי מדובר בסוג המקרים שאין בו למצות עד תום את הדין עם האם חרף העובדה שבקשתה נדחית (ראה בדומה גם **ת"א (מחוזי י-ם) 3248/01 פלוני נ' אלמוני**, (11/9/05)).
98. לאור כל המקובץ, אני קובע כדלהלן:
- 98.1 **צו מניעת הטרדה מאיימת שניתן הודנית, בהסכמת הצדדים בדיון מיום 23/1/11 יעמוד על כנו למשך 6 חודשים מהיום.**
- 98.2 **אני דוחה את כל טענות המבקשת, לפיהן המשיב הכה את הבת המשותפת ש.ס. ביום 13/1/11.**
- 98.3 **אני דוחה את טענות המבקשת לפיהן המשיב איים עליה בבית הדין השרעי.**

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

ה"ט 11-01-27474 א.ש. נ' מ.ס.

- 98.4. אני מורה על ביטול כל החלטה שניתנה במסגרת [החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991](#) ואשר מעבירה הביקורים למרכז הקשר. [ככל שהדברים קשורים בהליכים שבפניי](#), הסדרי הביקורים ימשיכו להתקיים במתכונת שהונהגה בידי בית הדין השרעי.
- 98.5. אני מחייב את המבקשת בתשלום חלקו של המשיב ואחותו בעלויות בדיקת הפוליגרף ובהוצאות משפט בהתאם להוראת [סעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991](#) בסך 5,000 ₪ שישולמו תוך 30 יום מהיום.
- 98.6. המזכירות תסגור את התיק ותעביר פסק הדין לצדדים, למומחה ולעו"ס לסדרי דין בעיריית נצרת.

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים כלשהם.

ניתן היום, יום שלישי, ט"ז באדר ב' התשע"א, 22 במרץ 2011, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי, שופט
חתימה